

grundet Forskel. Man satte altsaa Grænsen for de Laan, der kunde ydes i jordløse Huse, til $\frac{2}{5}$ af Taksationsværdien, medens man for Ejendomme med Jord satte den til Halvdelen af Taksationsværdien, altsaa $\frac{1}{10}$ mere. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at forlade den Grundsætning, man saaledes slog fast den Gang, thi det er dog vistnok Tilfældet, at saadanne Ejendomme i det lange Løb frembyde betydelig ringere Sikkerhed end Ejendomme med Jord. Jorden er jo dog nu en Gang det blivende, medens det derimod er meget tvivlsomt, hvorledes det vil blive med Husene i Tidens Løb, naar de falde ned og trænge til store Reparationer; det er noget, man ikke kan vide noget om, som man ikke paa Forhaand kan have nogen Mening om. Det hedder vel i Bemærkningerne til Regeringslovforslaget, at paa Grund af, at Laanene i disse Kreditforeninger — der er jo to, en for Jylland og en for Øerne, — amortiseres i meget kortere Tidsrum end Laanene i andre Kreditforeninger, har Panternes Værdiforringelse som Følge af Ælde ingen reel Betydning. Det er en stor Misforstaaelse, thi det vilde kun gælde, hvis man gav Laanet *samtidig med*, at Ejendommen blev opført, men hvis nu Ejendommen f. Eks. er 50 Aar paa den Tid, Laanet bliver stiftet, har den Bemærkning jo aldeles intet paa sig. — De samme Grunde, som man anførte i 1880, gælde jo fremdeles. De ere anførte i Regeringens Bemærkninger, og dem skal jeg ikke komme tilbage til, men jeg skal kun tilføje nogle Grunde, som ikke ere anførte der, men som burde være anførte, forekommer det mig. Det er dem, at der, naar en Kreditforening eller overhovedet en Kreditor skal skride til Realisation af sit Pant, altid maa gøres Regning paa, at Ejendommen er i høj Grad forsømt og forfalden, at der er Restancer af Renter, Skatter og deslige, og desuden, at der er en hel Del Omkostninger, der løbe paa ved de forskellige retslige Skridt, der skulle gøres. Disse Ting, navnlig det sidste, har ganske vist ikke stor Betydning, naar der er Tale om grundmurede, solide Huse op til 6,000 Kr., hvori der altsaa hidtil har kunnet laanes $\frac{2}{5}$, men det

har overmaade meget at sige ved Hytter til 800—1,000 Kr.s Værdi, hvori man har kunnet laane 400 Kr. o. s. v. Der summer det ganske anderledes op, det, som saaledes maa lægges til, inden man kan være dækket, alt, hvad der skal til, inden man kan faa Reparation, Skader, Udgifter osv. betalt. Den Statistik, som den ærede Minister paaberaabte sig, og som omhandles i Bemærkningerne, viser aldeles ikke noget, navnlig ikke, hvorledes Forholdene vilde have været, hvis man havde laant indtil Halvdelen i Stedet for, at man nu kun har kunnet laane til $\frac{1}{10}$. Det er det ejendommelige ved denne Statistik, at den viser aldeles ikke, hvor mange Ejere der vilde være gaaet bag af Dansen i Tilfælde af, at man kunde have laant dem mere, og hvor stort Tabet saa vilde have været for Kreditforeningerne. Det er desværre en Kendsgerning, og det er ogsaa fremhævet i Bemærkningerne, at Vurderingen er for høj, og det fremtræder oven i Købet fra en af Kreditforeningernes Side saaledes, at der staar, at man maa kunne forvente, at en saadan Forandring som den, der her er Tale om, vil „medføre mindre Vurderinger, idet den Tilbøjelighed til Overvurdering af disse Pant, som man hidtil har ment at kunne spore, nærmest maa antages at hidrøre fra den gældende Bestemmelse om, at kun $\frac{2}{5}$ af deres Vurderingssum kan tilstaaes som Laan“. Man er altsaa inde paa dette, at man vurderer for højt. Jeg tvivler ikke om, at Repræsentanterne bruge deres Øjne og henvende megen Opmærksomhed paa Forholdene og indstille lave Laan, men det er ogsaa en Kendsgerning, at Repræsentanterne i de forskellige Kreditforeninger ere meget tilbøjelige til at lytte stærkt til, hvad Laansøgerne ønske, og naar en Laansøger siger, at han ikke kan nøjes med mindre end det og det, ere Repræsentanterne meget tilbøjelige til at sige: Ja, det gaar vel ogsaa nok, og gøre Indstilling derom. Det blev ogsaa i Folketinget omtalt, at der i den jyske Husmandskreditforening er Restancer i Tusindvis, hvilket altsaa tyder paa, at man virkelig giver dem, hvad Laan der i det hele taget kan taales. — Og en anden Kendsgerning, som jeg kan nævne, er den, at efter